

תואר שני ושלישי ולימודי תעודה¹

הפניה: ראה הוראות נוספות לענין זה, בסעיף 29 לפרק 13.2 לעיל.

א. כללי

(1) במסמך זה:

- **”עובד”** – עובד המדורג בדירוג השירות המשפטי;
  - **”בעל תעודה”** – בעל תעודה במקצועות בהם קיימים או היו קיימים לימודי תעודה שתנאי מוקדם לכניסה ללימודים אלה הוא או היה תואר בוגר ושמשך הלימודים בהם הוא או היה שנתיים לפחות.
  - **”תואר שני”** – תואר ”מוסמך למשפטים” של האוניברסיטה העברית בירושלים, או תואר שווה ערך (אקוויולנטי) ממוסד אקדמאי אחר, אשר קבלת התואר הראשון בו מתנה בארבע שנות לימוד.
  - **”תואר שלישי”** – תואר ”דוקטור למשפטים” של האוניברסיטה העברית בירושלים או תואר שווה ערך (אקוויולנטי) ממוסד אקדמאי אחר.
- היתה קבלת התואר הראשון מותנית בשלוש שנות לימוד בלבד, ייראה העובד כאילו רכש את התואר השני שנה לאחר שרכש אותו למעשה ושה עסק במקצועו.
- עובד שקיבל תואר שני מבלי שקיבל לפני כן תואר ראשון, ייראה כאילו רכש את התואר השני שנתיים לאחר שרכש אותו למעשה ושה עסק במקצועו.
- עובד שקיבל תואר שלישי מבלי שקיבל לפני כן תואר שני, ייחשב לצורך הוראות אלה, כאילו היה בעל תואר שני ביום קבלתו את התואר השלישי.

(2) במקרה של ספק אם תוארו האקדמי של עובד הוא שווה ערך כאמור בפסקה 1 יוכרע הדבר על ידי ועדה מקצועית אשר תהיה מורכבת מחמישה משפטים – שניים ימונו ע”י נציבות שירות המדינה, שניים ע”י איגוד המשפטים ובראשה ישב היועץ המשפטי לממשלה.

1 צורף כנסח א' להסכם 70/72 וניתן כאן כפי שתוקן בסעיפים 16–19 להסכם 80–78, וכפי שתוקן בפסקאות 14–21.13 לתקשי”ר. וראה לענין הזכאות לדרגה לבעלי תארים כאמור, תביע לט/86–3; לט/90–3, יוסף שרון ומיכאל אורן – מדינת ישראל; פד”ע כרך י”ב, עמ’ ק”ה.